

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ה"פ 31742-05-19 מיטלמן נ' בנק הפועלים בע"מ

לפני כבוד השופטת לימור ביבי

המבקש: בר מיטלמן ת.ז. xxxxxxxxxx
על-ידי בא-כוחו - עו"ד יעקב בלטר

נ ג ד

המשיב: בנק הפועלים בע"מ (סניף גבעת טל, ראש-העין)
על-ידי באי-כוחו - עוה"ד גיא לוינסון ועיגן שחר

ספרות:

[א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי](#)

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הבנקאות \(רישוי\), תשמ"א-1981](#)

[תקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984: סע' 362 \(א'\) 362, \(ב\) 2](#)

[חוק הבנקאות \(שירות ללקוח\), תשמ"א-1981: סע' 2, 2' א'](#)

[צו איסור הלבנת הון \(חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של תאגידים בנקאיים למניעת הלבנת הון ומימון טרור\), תשס"א-2001](#)

החלטה

לפני בקשה למתן צו זמני המונע סגירת חשבון המבקש- בר מיטלמן אשר מספרו 105191 בבנק המשיב – בנק הפועלים בע"מ סניף גבעת טל מספר 447 (להלן: "הבנק" או "המשיב") (להלן: "החשבון") ו/או להגביל בצורה גורפת את פעילות חשבון המבקש בבנק.

במאמר מוסגר אציין כי במסגרת הבקשה עתר המבקש להוצאת צו המונע סגירת חשבון נוסף אשר קיים למשיב בבנק, חשבון אשר הוגדר כחשבונו הפרטי ומספרו 59793 ואולם, הואיל והבנק הודיע כי אין בכוונתו לסגור חשבון זה וכי הודעתו בדבר סגירה התייחסה רק לחשבון מספר 105191- הרי שהבקשה לעניין זה מתייתרת.

מבוא- העובדות הרלוונטיות בקצירת האומר;

1. [בנק הפועלים בע"מ – המשיב בקשה](#), הוא תאגיד בנקאי הפועל בהתאם ל[חוק הבנקאות \(רישוי\)](#), תשמ"א-1981.
2. בהתאם לטענת המבקש, מתחילת שנת 2018, או ממועד הסמוך לכך, עוסק המבקש, בין היתר, כ"חלפן" של מטבע וירטואלי מסוג ביטקוין.
3. בחודש יוני 2018, פתח המבקש את החשבון נשוא הבקשה. יצוין כי עובר לפתיחת החשבון כאמור, כבר פעל באותו סניף בנק, חשבון אחר של המשיב אשר הוגדר כחשבון פרטי שנפתח בחודש נובמבר 2017. אציין כי בעת פתיחת החשבון הפרטי, הצהיר המבקש כי הוא סטודנט באוניברסיטת אריאל העוסק כשמאי מקרקעין אצל אביו ובנוסף עוסק בבניית אתרים באינטרנט.
4. אין חולק כי ביום 18/7/18 קיבל המבקש אישור לעיסוק במתן שירותים בנכס פיננסי, מאת רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון של מדינת ישראל (האישור צורף כנספח ג' לסיכומי המבקש). עיון באישור מעלה כי הוא ניתן בהמשך לבקשה מספר 382575 אשר הוגשה על ידי המבקש לרישיון למתן שירות בנכס פיננסי. במסגרת האישור צוין כי לאור המסמכים אשר צורפו על ידי המבקש נראה כי הוא עונה להגדרת "עוסק ותיק" ומשכך, כי הוא רשאי להמשיך ולעסוק במתן שירות בנכס פיננסי וכי עד להחלטה אחרת בעניינו רשאי המבקש להמשיך ולעסוק במתן שירות בנכס פיננסי כהגדרתו בחוק, כפי שעסק עד ליום 1 ביוני 2018 בתחומם בהם עסק.
5. הפעילות בחשבון נשוא הבקשה החלה בפועל בספטמבר 2018.
6. ביום 17/12/18 הוציא הבנק למבקש מכתב במסגרתו הודע לו כי מבדיקת תנועות החשבון עולה שהפעילות בו אינה תואמת את ההצהרות שנמסרו על ידי המבקש במעמד פתיחת החשבון לעניין הפעילות הכספית הצפויה בו ומשכך, ביקש הבנק מסמכים שונים על מנת לבחון המשך פעילותו של המבקש בחשבון. לאחר קבלת מסמכים אשר התבקשו - מהם עלה כי המבקש עוסק כמותן שירותים פיננסיים ("נש"פ") ובכלל זה, כחלפן מטבע מסוג ביטקוין – הודיע הבנק למבקש כי הוא החליט לסגור את חשבונו והודעה כאמור הועברה למבקש ביום 3/1/19.
7. ממועד מסירת הודעת סגירת החשבון ואילך, התנהל דין ודברים בין הבנק לבין בא כוחו של המבקש, במסגרתו הובהר כי הבנק עומד על החלטתו לסגור את חשבונו של המבקש.

משכך, עתר המבקש ביום 14/5/19 למתן צו זמני המונע סגירת החשבון וכן, למתן סעד ארעי במעמד צד אחד.

8. בהחלטה מיום 15/5/19 נעתר בית המשפט לבקשה למתן סעד ארעי המונע סגירת חשבוננו של המבקש. בהמשך לכך הוגשה תשובת המשיב לבקשה וכן, נקבע דיון בבקשה ליום 29/8/19, במסגרתו נחקרו העדים מטעם כל אחד מן הצדדים בחקירות נגדיות. במאמר מוסגר אציין כי תחילה נקבע דיון בבקשה ליום 29/5/19 ודיון זה נדחה, למועד כפי שנקבע, לבקשת המבקש.

עוד לבקשת בא כוח המבקש, תחת שמיעת סיכומים על פה בסוף הדיון, הוגשו על ידי הצדדים סיכומי טענותיהם בבקשה לסעד הזמני בכתב. לאחר עיון בסיכומים אלו, כמו גם בכל הראיות והמידע כפי שהונחו בפני בית המשפט, ניתנת החלטה זו.

טענות הצדדים בקצירת האומר;

9. טענת המבקש במרכזו של הדיון - סירובו של הבנק למתן שירות אשר הוא מחויב לתת על פי דין, סירוב אשר – כך נטען - נובע כל כולו מעיסוקו של המבקש בתחום הנכסים הפיננסיים והמטבעות הדיגיטליים. המבקש טוען כי בהינתן שמדובר בעיסוק שהוא חוקי, אשר לא נאסר על ידי המדינה ויתרה מכך, פועל על פי רישיון מטעם המדינה, הרי שסירובו של הבנק למתן שירות לעוסק כאמור, אינו כדין. לטענתו, האמור חל ביתר שאת בהינתן שמדובר באיסור גורף המשקף מדיניות אסורה ואשר מסמך המתעד אותה לא גולה. זאת ועוד, לטענת המבקש, יש לדחות טענותיו של הבנק ובהתאם להן מדובר בעיסוק אשר יש בו סיכוני הלבנת הון ויש לקבוע כי סירובו של הבנק אינו נובע מאלו אלא מרצונו להגביל עסק המהווה תחרות לפעילותו של הבנק. בהקשר זה טוען המבקש כי העדים מטעם הבנק לא ידעו להצביע על סיכונים קונקרטיים וכן, הוא מפנה לכך שהחשבון פעיל מזה כשנה מבלי שהתעוררה כל בעיה בנושא איסור הלבנת הון עם מי מלקוחותיו.

בהתייחס לטענותיו של הבנק ובהתאם להן לא נמסר על ידו מידע מדויק בעת פתיחת החשבון פותח המבקש וטוען כי בעת פתיחת החשבון הוא הצהיר מפורשות כי הוא עוסק במטבעות וירטואליים וכן, הצהיר על צפי הפעילות הפיננסית בחשבון, כפי שניתן היה לצפות אותה במועד פתיחת החשבון. בהקשר זה לטענתו, יש לדחות את טענות הבנק ולפיהן לא מסר מידע מדויק וזאת, בשעה שהבנק בחר להעיד את מנהלת הסניף, אשר כלל לא נכחה במועד פתיחת החשבון על ידו. עוד לטענתו, לא הצהיר במעמד פתיחת החשבון על כך שסורב לקבל שירותים בנקאים על ידי בנק לאומי, הואיל ולטענתו באותו מועד טרם סורב על ידי בנק לאומי. נוסף על כך לטענתו, לא הצהיר כי הוא או חז ברישיון נש"פ הואיל ורישיון לעסוק כנש"פ ניתן לו רק במועד המאוחר לפתיחת החשבון. אשר לטענת הבנק ולפיה לו היה מוסר את המידע, היה מופנה לסניף אחר המתעסק בחשבונות נש"פ, טוען המבקש ראשית כי כאמור מסר מידע מדויק בעת פתיחת החשבון. יתרה מכך, לטענתו מתוך העדויות עלה כי פעילות נותני שירותי מטבע, מתקיימת גם בשלושה עשר סניפים נוספים שאינם יעודיים לפעילות כאמור. זאת ועוד, לטענתו בכוונת מכוון, מתוך

חמשת הסניפים היעודיים לנושא, אין אף סניף בתל אביב וזאת, על מנת להקשות על פעילות נותני השירות אשר מטבעה מחייבת הגעה פיזית לסניף הבנק. נוסף על כך נטען שממילא לא הוצע על ידי הבנק, תחת לסגור את החשבון, להעביר את פעילותו לסניף יעודי.

נוסף על כך טוען המבקש כי מאזן הנוחות נוטה לכיוונו וזאת הואיל וככל שלא ינתן לו הסעד הזמני הרי שיגרם לו נזק כלכלי בלתי הפיך וזאת, בהיעדר חלופה מיידית אחרת אליה ניתן להעביר את פעילות העסק, דבר אשר יוביל לסגירתו של העסק. בה בשעה שלטענתו כל הנזקים האפשריים להם טוען הבנק, הם נזקים ספקולטיביים בלבד. בנסיבות אלו טוען המבקש כי סיכויי תביעתו טובים ויתרה מכך, שמאזן הנוחות נוטה לכיוונו ומשכך, כי יש להיעתר לבקשתו וליתן סעד זמני המונע סגירת החשבון.

10. הבנק מנגד טוען כי המבקש אינו עומד בתנאים למתן סעד זמני. כך, ובכל הנוגע לסיכוי התביעה של המבקש, טוען הבנק כי בהתאם לדין, רשאי הוא לסרב סירוב סביר למתן שירות ובנסיבות כפי שהוכחו, כבר בשלב זה, סירובו סביר. בהקשר זה, טוען הבנק כי בבסיס סירובו למתן שירות הסתרת מידע על ידי המשיב עובר לפתיחת חשבונו, הסתרה אשר מנוגדת לדין ואשר אף הובילה למשבר באמון אשר הבנק נותן במבקש. בכלל זה לטענת הבנק התחוויר כי המבקש העלים מהבנק כי לעסקו יש אישור לעסוק כנש"פ וכי הוא עוסק במיוחד כחלפן של ביטקוין ותחת זאת, הצהיר בפתיחת החשבון כי הוא סוחר בנכסים אינטרנטיים ותו לא. בהקשר זה טוען הבנק כי אין רלוונטיות לכך שמנהלת הבנק שהעידה מטעם הבנק לא נכחה בעת פתיחת החשבון, משהתחוויר מתוך עדותו של המבקש עצמו כי אמנם לא גילה את דבר פעילותו האמיתית בזמן פתיחת החשבון. לטענת הבנק, הסוואת פעילותו האמיתית של המבקש כחלפן של ביטקוין, מצאה ביטויה גם כאשר המציא המבקש לבנק – לבקשת הבנק אשר ביקש להתחקות אחר מהות פעילותו - חשבוניות בהן נכתב כי השירות בגינו שולמו הכספים הוא: "יעוץ ושירות אינטרנטי". עוד הסתיר המבקש מהבנק כי סורב למתן שירות בחשבון לאומי. בהקשר זה, לטענת הבנק, שינה המבקש גרסאותיו בכל הנוגע לסירוב למתן שירות על ידי בנק לאומי ובכלל זה בתחילה לא הכחיש כי סורב למתן שירות, בעדותו העיד כי החשבון פתוח ואין מניעה לקבל אליו כספים ואילו בסיכומיו טען כי החשבון נסגר בחודש יולי 2018.

מלבד משבר האמון הנובע מהעלמת המידע, מפנה הבנק לכך שהסתרת דבר פעילותו הנכון של המשיב יש בה בכדי להכשיל את הבנק ממילוי החובות המוטלות עליו בהתאם לחקיקה בעניין איסור הלבנת הון וטרור וזאת הואיל ולא היה באפשרותו, בעת פתיחת החשבון, לנטר באופן נכון את פעילותו של המבקש ובהתאמה לכך להפעיל עליו ביקורת אפקטיבית כדין. זאת ועוד, לטענת הבנק, לאור סיכוני הלבנת הון הכרוכים בפעילות עסקי נש"פ כמו גם במטבעות דיגיטליים- מרוכזים חשבוניות הנש"פים בסניפי בנק יעודיים הבקיאים בנושא ואשר יש להם הכלים לבצע ניטור ובקרה נכונים על חשבונות אלו. לטענת הבנק, בהינתן שהמבקש הסתיר את טיב פעילותו האמיתית, נפתח חשבונו בסניף אשר אינו סניף יעודי, עובדה אשר אף בה יש בכדי לסכל יכולתו לקיום החובות המוטלות עליו בהתאם לחקיקת איסור הלבנת הון וטרור.

בנסיבות אלו, לטענת הבנק, סירובו למתן שירות הוא סביר ובהתאמה לטענתו, סיכויי התביעה של המבקש הם נמוכים.

נוסף על כך טוען הבנק כי המבקש לא הראה נזק שאינו בר תיקון, הואיל וכל נזק אפילו לדידו הוא כספי בלבד. זאת ועוד, לטענת הבנק משהתחוויר כי למשיב לא פחות מארבעה חשבונות בבנקים נוספים, הרי שלא יגרם לו נזק כלל כפועל יוצא מסגירת החשבון נשוא הדין. אל מול העדר נזק למבקש, מפנה הבנק לנזקים האפשריים לבנק ובכלל זה לכך שתאגיד בנקאי אשר אינו ממלא אחר החובות המוטלות עליו בהתאם לחקיקת איסור הלבנת הון צפוי לסיכוי מוניטין, סיכונים תפעוליים, סיכונים משפטיים, סנקציות פליליות (כנגד התאגיד ועובדיו) וכן, סנקציות אזרחיות בארץ ובחו"ל – כולם נזקים אשר אינם הפיכים.

זאת ועוד, לטענת הבנק, דין הבקשה לסעד זמני להידחות גם מטעמים שביושר וזאת, משהתחוויר כי המבקש השתהה בפנייתו לבית המשפט, לא גילה בבקשתו הראשונית את מלוא התכתובת בינו לבין הבנק ובכלל זה אורכות אשר ניתנו לו לסגירת החשבון קודם לכן. עוד לטענת הבנק הסתיר המבקש כי יש לו מספר חשבונות נוספים אשר מאיינים כל נזק לו הוא טוען.

בבחינת למעלה מן הצורך מכחיש הבנק טענות המבקש ולפיהן מקור סירובו ליתן שירות הוא בהחלטה גורפת של הבנק שלא לאפשר כל פעילות הקשורה בביטקוין ולטענתו אין החלטה גורפת כאמור. זאת ועוד, הבנק מצביע על כך שהחלטתו אינה לאסור באופן גורף פעילות במטבעות וירטואליים אלא שהוא רואה בפעילות מסוג זה פעילות הכרוכה בסיכויי הלבנת הון ומשכך, הוא בוחן כל פעילות כאמור באופן פרטני. עוד טוען הבנק כי לא ניתן לקיים חשבון נש"פ בסניף הבנק בו נפתח הן הואיל ואין בו יכולת לניטור מתאים והן הואיל והוא לא ערוך לפעילות כאמור, בין היתר, הואיל ואין בו קופת מזומנים. זאת ועוד, לטענת הבנק לא ניתן להעביר את פעילותו של המבקש לסניף ייעודי לפעילות נש"פ הואיל והוא לא נפתח מלכתחילה ככזה ומשכך, לא עבר את הבחינה והבדיקות שעוברים חשבונות מסוג זה. יתרה מכך, לטענת הבנק מדובר בטענה המהווה הרחבת חזית.

לאור כל האמור טוען הבנק כי דין הבקשה להידחות.

דיון והכרעה;

11. אקדים אחרית לראשית, לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ונתתי דעתי לשלב הדיוני בו מצוי ההליך - דיון בסעד הזמני על כל המשתמע מכך - נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות וכי דין הסעד הארעי, אשר ניתן במעמד צד אחד, להתבטל.

12. ראשית, מבחינה נורמטיבית - מטרתם של סעדים זמניים, לרבות צו מניעה זמני- נשוא הבקשה – היא שמירה על המצב הקיים (בבחינת "הקפאת מצב") העלול להשתנות אם לא יינתן הסעד הזמני, כך שיובטח ביצועו של פסק הדין, אם יינתן פסק דין לטובת התובע.

[\(רע"א 4327/06 בנק דיסקונט למשכנתאות נגד יעקב שרביט \(21/9/06\); ע"א 1226/90 בנק לאומי לישראל בע"מ נ' הסתדרות הרבנים דאמריקה, פ"ד מט \(1\) 177, 196\).](#)

13. על מבקש סעד זמני, אשר תביעתו טרם התבררה, לעמוד בשני תנאים מצטברים כתנאי להוצאת צו מניעה זמני – הראשון הוא קיומה של זכות לכאורית אשר למענה דורש המבקש סעד והגנה עד לתום הדיונים – קרי, עליו להראות שקיימים סיכויים טובים לקבלת תביעתו. השני נסב על מאזן הנוחות קרי – אי נוחות שתיגרם לתובע אם לא יינתן הצו, לעומת אי הנוחות שתיגרם לנתבע אם יינתן וכן שאלת הפיכותו של הצו ובכלל זה האם נזקו של הנתבע ניתן להטבה על ידי פיצוי כספי, בהבדל מנזקו של התובע. (ראו לדוגמא: זוסמן, סדרי הדין האזרחי (מהדורה שביעית, 613) (להלן: "זוסמן"); פסק דינו של כבוד השופט לוין בע"א 5095/93 פ.א. ארבן בע"מ נ' ג.ב. א.ג.ר. שולפוט לבנין ופיתוח, פ"ד מט(1) 730, 736; ע"א 483/85 לב נ' דגם מערכות בע"מ, פ"ד לט(4) 729).

בין שני התנאים למתן צו זמני- קרי- סיכויי התביעה ומאזן הנוחות, מתקיים יחס המוכר כ"מקבילית כוחות" לפיו ככל שיתרשם בית המשפט כי סיכויי התביעה גבוהים כך יקל הוא בדרישת מאזן הנוחות ולהיפך (רע"א 6685/17 הר של הצלחה וברכה בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ (10.09.2017); אורי גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, (2015) 862; רע"א 2592/17 עמית בניה וייזום בע"מ נ' יצחק דהן, עו"ד (26.4.2017); רע"א 2815/16 בנק הפועלים בע"מ נ' חנאי (7.7.2016)).

14. בכל הנוגע לנטל הרובץ על המבקש סעד זמני, הרי שמדובר בנטל כפול: עליו להוכיח כי קיימות ראיות מהימנות לכאורה התומכות בעילת התביעה העיקרית וכן ראיות ברמה ראויה (שהיא מעבר לראיות לכאוריות) התומכות במתן הסעד הזמני, כאשר הנטל האחרון כבד יותר. יפים לעניין זה, דברי המלומד משה קשת בספרו: הזכויות הדיוניות וסדר הדין במשפט האזרחי הלכה ומעשה כרך ב' (2007), בעמוד 815: "שונה ונבדלת היא התייחסות בית המשפט לראיות התומכות בעילות למתן הסעד הזמני. באלה נדרשות ראיות ברמה ראויה, שהיא מעבר לראיות לכאוריות. אולם אין די בכך שיש בידי תובע ראיות מהימנות ככל שיהיו ועילת תובענה ברורה ככל שתהיה כדי לזכות בסעד הזמני. בית המשפט נדרש להביא בחשבון שורה של שיקולים אשר יפורטו להלן. השיקולים עתידיים להשתנות על פי סוג הסעד, היקפו ותנאיו. ממילא מתבקש איזון מסוים בין הסעד המבוקש לבין הערובה שבית המשפט יטיל על המבקש כדי להיעתר למבוקשו, אולם, ראיות חד- משמעיות, התומכות בצידוק למתן הסעד הזמני, הן תנאי בל יעבור, אשר כל העותר לסעד זמני חייב להביא בחשבון. ניתן לסכם ולומר כי יש הבדל משמעותי בין עול ההוכחה הרובץ על מבקש הצו באשר לראיותיו התומכות בעילת התובענה העיקרית, לבין עול ההוכחה הרובץ עליו באשר לתנאים המצדיקים את מתן סעד הזמני המבוקש על ידו. בזה האחרון הנטל הרובץ עליו משמעותי הרבה יותר".

15. נוסף על כך, הואיל ומדובר בבקשה מתחום דיני היושר, הרי ששומה על בית המשפט להביא, במסגרת שיקוליו, שיקולי יושר (שיקולים אקוויטביליים) המונעים מתן הסעד ובכללם – ניקיון כפיו של המבקש, שיהוי מצדו בהגשת הבקשה וכיוצא בכך ([תקנה 362\(ב\)2 לתקנות סדר הדין האזרחי](#); זוסמן, עמודים 617-618, 617-618, בסמ"פ 495).

משהוצג המתווה הנורמטיבי, אבחן להלן את קיומם של התנאים במקרה לפני.

סיכויי התביעה, קיומה של עילה לכאורה -

16. [תקנה 362\(א\) לתקנות סדר הדין האזרחי](#), קובעת כי:
 "הוגשה בקשה למתן סעד זמני במסגרת תובענה, רשאי בית המשפט ליתן את הסעד המבוקש, אם שוכנע, על בסיס ראיות מהימנות לכאורה בקיומה של עילת התובענה..."

17. אשר לבחינת קיומה של עילת תביעה וקביעת סיכוייה, יש להדגיש, כבר בפתח הדברים, כי הואיל ומדובר בבקשה למתן סעד זמני, אך מובן הוא שתהליך קביעת ושקילת סיכויי התביעה והראיות המונחות לפני בית המשפט, נעשה על בסיס לכאורי בלבד. בנסיבות אלו, בית המשפט ככלל, אינו קובע ממצאים מוחלטים ואף אינו נדרש לקביעת מסמרות בשאלת טיבן ומהימנותן של עדויות. יתרה מכך, שומה על בית המשפט להשתדל להימנע מניסוח קביעות מוחלטות המתיימרות להכריע את גורל המשפט וככל שהינו מביע דעתו או קובע ממצאים, שומה עליו לעשות כן במסגרת הדיונית של הסעד הזמני. יחד עם זאת, על המבקשים להציג בפני בית המשפט תשתית ראייתית ולו ההתחלתית, העומדת להם בבסיס התביעה. ודוק- התובע המבקש סעד זמני כלשהו, אינו נדרש לשכנע כי תביעתו העיקרית מוצדקת ואין מקום לספק שהוא יצליח בה, אלא שעליו לשכנע רק, כי "יש לו סיכוי להצליח בה".

(ראו בין היתר - בע"א 342/83 גלזמן נ' גלזמן, פ"ד לח(4), 105, 108-109; רע"א 2516/05 מעריב הוצאת מודיעין בע"מ נ' חברת אול יו ניד בע"מ (7/5/06); רע"א 8553/07 כתאני נ' שכטר (27.2.08); רע"א 10873/07 חבשי נ' חבשי (17.2.08); רע"א 5288/07 נפטי נ' באר טוביה, מושב עובדים להתיישבות שיתופית חקלאית בע"מ (25/6/07); רע"א 10910/02 פז חברת נפט בע"מ נ' פרץ, פ"ד נח (1) 385, 390 (2003)).

18. עילת התביעה במקרה לפני, מבוססת על חובתו של הבנק לספק שירות, בהתאם להוראת [סעיף 2\(א\) לחוק הבנקאות \(שירות ללקוח\)](#), תשמ"א - 1981 ושלא לסרב לעשות כן, אלא מטעמים סבירים. בהתאמה, סיכויי התביעה יטו לכיוון המבקש, ככל שיצביע על כך שהסירוב אינו סביר.

אציין כי הוראת [סעיף 2 לחוק הבנקאות](#), המחילה הסדר מיוחד בגדרו החובה סטטוטורית על הבנק לספק שירותים, נובעת בין היתר מכך, שהזכות לספק שירותים אלו יוחדה לתאגידים בנקאים ומשכך, אין באפשרות הציבור לקבלם אלא מתאגיד בנקאי כדין.

ברע"א 6582/15 עמותת איעמאר לפיתוח וצמיחה כלכלית נ' בנק הדואר, חברת דואר ישראל בע"מ (1.11.15) (להלן: "פסק הדין בעניין עמותת איעמאר") נדרש בית המשפט העליון, לראשונה, לשאלה מתי ייחשב סירוב בנק לנהל חשבון בנק לסירוב סביר וקבע כי נטל ההוכחה לסבירות הסירוב מוטל על הבנק. עוד נקבע כי אמנם אין די בחשש ערטילאי להתנהלות בלתי תקינה בחשבון, ואולם נטל ההוכחה הנדרש מהבנק הינו נמוך ממאזן ההסתברויות ותואם לנטל הנדרש מרשות מנהלית בעת קבלת החלטה המצויה במסגרת שיקול דעתה. ובלשונו של בית המשפט העליון מפי כבוד השופט סולברג:

"בית משפט זה טרם עסק במישרין בשאלה מתי ייחשב סירוב כסירוב סביר, ואולם השאלה נדונה בספרות ונתעוררה במספר פרשות שנדונו בבתי המשפט המחוזיים (ביחס לאיסור הנקוב בחוק הבנקאות). ממקורות אלו עולה כי ההלכה שנתגבשה מסתייעת בעקרונות המשפט המנהלי, ומעניקה לבנק מתחם סבירות כדי להפעיל את שיקול דעתו בעניין. באשר לקשת המקרים האופיינים לקבלת החלטה סבירה בדבר סגירת חשבון, הוזכרו מקרים של התנהגות בלתי הוגנת או רשלנית מצד הלקוח בניהול חשבון, באופן הגורם נזק לבנק או לציבור – בין אם מדובר בפעילות בלתי חוקית הקשורה להלבנת הון, מימון טרור, פעילות ספקולטיבית וכיוצא באלה. מקרים נוספים קשורים להתנהגותו הספציפית של בעל החשבון ויחסו לפקידי הבנק, כגון התנהגות לא הוגנת, שימוש באלימות פיזית או מילולית מצדו כלפי פקידי הבנק, או אפילו איום בנקיטת אלימות פיזית או מילולית (ראו ר' בן אוליאל, דיני בנקאות (חלק כללי) 433 (1996); ה"פ (מרכז) 11043-12-08 קפלן שיווק בשר בע"מ נ' בנק אגוד לישראל בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 3 (23.4.2009); ת"א (חיפה) 19332-12-11 שלש נ' בנק מזרחי טפחות בע"מ, [פורסם בנבו] פסקה 23 (18.2.2014); ת"א (תל אביב-יפו) 11134-11-12, לד אביבים בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ, [פורסם בנבו] פסקאות 4-5 (8.5.2013); ה"פ (נצי) 29308-03-15 בוסתן החרמון למסחר בע"מ נ' בנק הפועלים סניף 744, [פורסם בנבו] פסקה 10 (13.4.2014), ועוד). בכל המקרים האמורים, נטל ההוכחה לסבירות הסירוב מוטל על הבנק. אין די בחשש ערטילאי ואין די בטענה כללית וסתמית, כי קיים חשש להתנהלות בלתי תקינה בחשבון, אלא על הבנק להצביע על מעשים ופעולות קונקרטיים שיש בהם כדי להצביע על קיומו של חשש ממשי. יחד עם זאת, שותף אני לעמדה לפיה הבנק איננו צריך לנהל חקירה ולא לנקוט פעולות אכיפה מחמירות יתר על המידה, וכי אין להטיל עליו להוכיח את הדברים ברמה ההוכחה הנחוצה במשפט האזרחי, קרי מאזן ההסתברויות, אלא ברמה פחותה ממנה (התואמת במידת מה את ההלכה בדבר שימוש הרשות המנהלית בראיות מנהליות לשם קבלת החלטה במסגרת מתחם שיקול דעתה)." (ההדגשות שלי ל.ב.)

בת"א 29979-08-14 (מחוזי תל אביב) רינסנס בית ספר בע"מ נ' בנק מסד בע"מ (2.8.17) (להלן: "פסק דין בעניין רינסנס"), הוסיף בית המשפט וקבע כי רשימת הדרכים להוכחת סבירות הסירוב אינה בגדר רשימה סגורה וכי גם: "העלמת עובדות מהותיות מהבנק ביחס לפעולות שבוצעו בחשבון, כך למשל הפקדה של סכומים חריגים, עשויות להוביל למסקנה שהלקוח לא פעל בדרך מקובלת ובתום לב בקיום התחייבויותיו כלפי הבנק.

הלקוח עשוי להיתפס כמי שהפר את חובת האמון שלו כלפי הבנק, דבר העשוי להוות סיבה סבירה לסגירת החשבון."

נוסף על כך הוספתי אני וקבעתי בה"פ (מחוזי ת"א) [16950-05-17](#) טויגה און ליינ בע"מ נ' בנק הבינלאומי הראשון (7/3/18)), כי גם למועד בו נוצר משבר האמון קיימת חשיבות וכי משבר אמון בתחילת מערכת היחסים בין הבנק לבין לקוחו, יש בו בכדי להשליך באופן משמעותי יותר על סבירות הסירוב וזאת, בהינתן שמדובר בשלב בו נבנים היחסים (לעניין זה ראו גם - ה"פ (מחוזי-נצרת) [29308-03-15](#) בוסתן החרמון למסחר בע"מ נ' בנק הפועלים (13.4.2015)).

19. על הקביעות כפי שהובאו לעיל, הנוגעות לחובתו של הבנק לספק שירות הקבועה בתוק [הבנקאות \(שירות ללקוח\)](#), יש להוסיף חובות המוטלות על הבנקים מכוח החוקים הנוגעים לאיסור הלבנת הון, חובות אשר בינן לבין החובה למתן שירות נוצר מתח. מקורו של מתח כאמור נובע מכך שחלק מהתפקיד אשר הוטל על הבנקים במסגרת המאבק בהלבנת ההון והטרור, טומן בחובו חובה למעקב, ניטור ובקרת לקוחותיו וכן, כפועל יוצא מכך, להגבלת פעילותם עד כדי הפסקתה. בפסק דין אשר ניתן על ידי ביום 6/12/18 בת"א [\(מחוזי ת"א\) 262-04-17](#) טויגה און ליינ בע"מ נ' בנק מזרחי טפחות בע"מ, סקרתי באופן נרחב את חובות התאגידים הבנקאיים למתן שירות אל מול חובתם בהתאם לחקיקה למניעת הלבנת הון וטרור. על מנת שלא להאריך היריעה בהחלטתי זו, הנני מוצאת להפנות לדברים אשר נכתבו שם (בעיקר בעמודים 14 עד 28 לפסק הדין) ומשכך להלן אפרט רק את המסקנות ועיקרי הדברים הרלוונטיים לענייננו (ראו גם [ת"א \(מחוזי ת"א\) 14643-04-18](#) ישראלמיינרס בע"מ נ' בנק אגוד הרצליה סניף אזור התעשייה (17/3/19)) כך וראשית, יש להצביע על כך שבמסגרת החובות אשר הוטלו על התאגידים הבנקאיים- הוטלו עליהם תפקידים בעלי גוון מנהלי ובכלל זה חובות של קבלת מידע אשר יעודן איתור פעולות הקשורות להלבנת הון או מימון הטרור ונקיטה בפעולות לרבות דיווח על פעילות אסורה. זאת ועוד, נקבעו סנקציות לתאגיד בנקאי אשר אינו ממלא החובות המוטלות עליו ובכלל זה אפשרות להטלת אחריות פלילית כלפי התאגיד הבנקאי או עובדיו ועיצומים כספיים בארץ או בחו"ל. החובות כאמור מבוססות על מתודולוגיה המחלקת את ניהול הסיכונים בפעילות לקוחות הבנקים לשני חלקים -האחד קשור להכרת הלקוח, זיהוי והערכת הסיכון הגלום בו ובפעילותו והשני- קשור לצעדים אשר נדרשים לשם הפחתת הסיכון.

לענייני רלוונטי שלב הכר את הלקוח אשר מטרתו קבלת מירב הפרטים על הלקוח ועל אופן פעילותו באופן שיאפשר להצביע על "נורות אדומות" אשר יש בהן בכדי להוביל לסיווג הלקוח כלקוח בסיכון ולהעריך את הסיכון המובנה הכרוך בו. במסגרת "הכר את הלקוח" יש לבחון את מטרת פתיחת החשבון, הפעילות המתוכננת בו, עיסוקו של הלקוח, זהותם של האנשים האמיתיים העומדים מאחורי החשבון או התאגיד שהוא בעל החשבון וכיוצא בכך. בהתאם לדין, יש לבצע הליך "הכר את הלקוח" לא רק בפתיחת החשבון אלא גם ככל שמתעורר ספק במהלך הפעילות. בהקשר זה אף נקבע כי הבנק יפעיל מערכת

ממוחשבת לאיתור פעילות חריגה וכן, הוגדר, בין היתר, כי כפעילות חריגה תחשבה פעילות הנעדרת הגיון כלכלי או עסקי, פעולות מורכבות, פעולות בהיקפים נכרים ובפרט הפקדות במזומן ובסכומים אשר אינם מתיישבים עם הפעילות הצפויה בחשבון. בהתאמה - ללקוח הספציפי מותאמות פעולות מקטינות סיכון ובכללן בראש ובראשונה בקרה, מעקב וניטור מוגברים אחרי לקוח אשר סווג על ידי הבנק כלקוח בסיכון וזאת, על מנת להפיג חשדות העולים באשר לפעילותו. במסגרת זו הבנק רשאי לדרוש מסמכים מהלקוח על מנת למלא אחר חובותיו. נוסף על הבקרה אחר לקוחותיו וניטור מוגבר, בהתחשב בסיכונים הכרוכים בלקוח או בפעילותו, מטילות הוראות החוק גם חובה לדווח על כל פעולה חריגה של לקוחות התאגידים הבנקאים לרשויות המוסמכות על פי כל דין. פעולות נוספות אשר מוסמך התאגיד הבנקאי לנקוט הן הטלת מגבלות כמותיות על פעולות המבוצעות בחשבון, הפסקת פעילות מסוימת או סגירת החשבון. עוד נקבע, באופן המקשר בין החובות לפי החקיקה לעניין איסור הלבנת הון ומניעת הטרור לבין החקיקה הבנקאית, כי יראו סיבה לסירוב סביר לפתיחת חשבון, ניהולו, ביצוע פעולות מסוימות בחשבון וכן, למתן שירותים בהתאם [לחוק הבנקאות \(שירות ללקוח\)](#) ראשית - באי היענות של לקוח למסור פרטים הנדרשים למילוי הוראות [צו איסור הלבנת הון \(חובות זיהוי, דיווח וניהול רישומים של תאגידים בנקאיים למניעת הלבנת הון ומימון טרור\)](#), התשס"א – 2001 וכן מדיניות ונהלי הבנק שנקבעו על פי [הם ושנית](#) – מקום בו קיים יסוד סביר לחשש כי פעולה קשורה להלבנת הון או למימון טרור (ראו הוראות ניהול בנקאי תקין מספר 411 מיום 6/3/17 בסעיף 50).

20. מן הכלל אל הפרט –

כהקדמת ההכרעה להנמקה הנני סבורה כי בנסיבות כפי שהונחו, הנטייה היא לקבוע כי סירובו של הבנק ליתן שירות הינו סירוב סביר ובהתאמה לכך, הגם השלב המוקדם בו מצוי הדיון, ניתן לקבוע כי הסיכויים להכרעה בתביעה לטובת הבנק גבוהים מאלו של המבקש. בהקשר זה, הרי שהגם ששומה על בית המשפט, במסגרת הסעד הזמני, להשתדל שלא לקבוע מסמרות בשאלות עובדתיות השנויות במחלוקת, כמו גם לא לקבוע ממצאי מהימנות – הרי שלא ניתן להתעלם, אפילו בשלב זה, ממספר עובדות וראיות כפי שהונחו המטים כאמור את סיכויי התביעה לכיוונו של הבנק.

כך וראשית, עולה בשים לב לראיות כפי שהן קיימות בשלב זה עם כל הזהירות המתבקשת מכך, שהמבקש לא מסר תמונת מידע מלאה באשר לעיסוקו ולהיקף פעילותו עובר לפתיחת חשבונו בבנק. תימוכין לכך, ניתן למצוא בחוסר קוהרנטיות גרסתו לעניין זה. כך, בעדותו העיד המבקש כי בעת פתיחת החשבון, הוא אמר מפורשות שהוא סוחר במטבעות דיגיטליים שביטקוין מונה אחד מהם (ראו עמוד 1 שורות 16-17). אלא שעדותו זו עומדת בסתירה למכתב בא כוחו של המבקש מיום 29/4/19 (עמוד 271 לנספחי תגובת הבנק לצו המניעה) במסגרתו נכתב מפורשות כי: *'עובר למועד פתיחת החשבון, סייע מרשי לאביו וכן, עסק בתיווך נדל"ן, אך לא פעל בתחום המטבעות הוירטואליים, מדובר בעסוק בו החל רק מאוחר יותר'* וכן, מכתבו מיום 5/7/19 (עמוד 289 לנספחי תגובת הבנק לצו המניעה)

"כפי שהובהר לך ולבנק, החשבון נפתח עוד לפני שמרשי החל לעשות [צ"ל "לעסוק" ל.ב.]. בתחום המטבעות הוירטואליים". עדותו זו גם עומדת בסתירה לטופס הכר את הלקוח במסגרתו צויין עיסוקו של המבקש כ: "מסחר נכסים אינטרנטיים" (ראו עמוד 13 לנספח תגובת הבנק לצו המניעה) קרי לכל הפחות העיסוק הוצג באופן מעורפל שאינו מפרט באופן מפורש מסחר במטבעות דיגיטליים (הגם שאלו אמנם הוגדרו על ידי רשויות המיסים כנכסים פיננסיים). תימוכין לכך שדבר העיסוק הוצג באופן מעורפל ניתן אף למצוא בסעיף 12 לתשובה הראשונית אשר הוגשה על ידי המבקש לתגובת הבנק, בו נאמר על ידי המבקש – במענה לטענה ולפיה לא הצהיר בפתיחת החשבון על דבר פעילות המסחר במטבעות דיגיטליים המבוצעת על ידו - כי:

"11. ידוע לכל העוסקים בתחום מטבעות דיגיטליים שהבנקים אינם פותחים חשבונות למי שעוסק בתחום, וברגע שלקוח של בנק מסוים אומר שהעברה כלשהי קשורה לביטקוין, הבנקים אוטומטית מסרבים לביצוע אותה הפעולה.

12. לכן נוצר מצב שאין אפשרות כלל להצהיר לבנק מפורשות על מסחר במטבעות דיגיטליים או ביטקוין, כי אז לא יפתחו חשבון כלל ולא יאפשרו פעילות העברה כלל, עקב התנהגות לא חוקית של הבנקים, אשר החליטו לעצמם שכל פעילות במטבעות דיגיטליים מאיימת על המערכת הבנקאית. דבר כזה לא מאפשר לעסק להיפתח ולהתפתח כלל, אלא אם כן יערפל את המושגים."

אציין כי משעומת המבקש עם משפט זה במסגרת עדותו ונשאל האם כשבא לבנק, לאור זאת, לא אמר מפורשות שהוא סוחר במטבעות דיגיטליים אלא השתמש במונח כמו נכסים אינטרנטיים תשובתו הייתה:

"כל עסק בכל תחום חוקי בא ואומר לבנק שהוא סוחר רהיטים, הוא לא מפרט לו איזה סוגי רהיטים, זה משהו כללי, אני גם לא יודע מה יהיה, זה דינמיקה עיסוקית, פועלים בכל תחום חוקי כדי להגיע לרווח"

והמשיך ואמר, בהתייחס לאמור בסעיף 12 בעניין "ערפול" המושגים ומה הכוונה בכך כי: "שבמידה והבנק מבין שמעורב בזה ביטקוין הוא בצורה לא חוקית לא מאפשר פעילות בתחום. מערפל הכוונה שאתה אומר לו באיזה תחום אתה הולך לעסוק אבל אתה לא אומר לו בדיוק מה אתה עושה, ברגע שהוא שאל קיבל את התשובה". (ראו עדותו בעמוד 6 שורות 1-10)

קרי נובע לכאורה ש"ערפול" המושגים נעשה בכוונת מכוון.

ביטוי נוסף לניסיון המבקש להסוות פעילותו האמיתית, ניתן למצוא בחשבוניות אשר הומצאו על ידי המבקש לבנק, לאחר שביקש מסמכים נוספים לשם התחקות אחר פעילותו, אשר עיון בהן מעלה כי השירות נשוא התשלום הוא: "יעוץ ושירות אינטרנטי" ולא מסחר במטבעות דיגיטליים (ראו נספח ח' לנספחי הבנק בתשובתו לבקשה לצו המניעה).

נוסף על המצג המעורפל בכל הנוגע לתחום העיסוק, עולה שהמבקש הציג גם מצג לא מדויק בכל הנוגע להיקף הפעילות. כך, בטופס הכר את הלקוח, עליו חתום המבקש (ראו עמודים 12 ו- 13 לנספחי תגובת הבנק לצו המניעה), הצהיר המבקש על היקף הפעילות הצפוי בחשבון בש"ח כדלקמן: הכנסות שוטפות (שנתית): 480,000 ₪ והוצאות (שנתית)-

120,000 ₪. בניגוד למצג זה, אישר המבקש בעדותו כי בחשבונו קיימת פעילות חודשית, של הכנסות והוצאות שוטפות במאות אלפי ואף במיליוני ₪ לחודש (ראו עדותו בעמוד 6 שורות 25-33).

21. ריכוז האמור מעלה שעל פניו לא דק המבקש פורתא (לשון המעטה) בעת פתיחת חשבון הבנק בתחום עיסוקו כמו גם בהיקף עיסוקו – פועל יוצא מכך, לא יכל הבנק למלא חובותו ל"הכר את הלקוח" באופן התואם את פעילותו של המבקש והתנהלותו זו, במיוחד בשים לב לכך שמדובר בחשבון שנפתח אך מקרוב ובמערכת אמון שמצויה בתהליכי בנייה- יכול שיהא בה בכדי להוביל למשבר אמון ולבסס סירוב סביר למתן שירות הן בהתבסס על דיני הבנקאות הכלליים והן בהתבסס על החובות המוטלים על הבנקים בעניין איסור הלבנת הון וטרור. בנסיבות אלו, כפי שהקדמתי וצינתי הנני סבורה, בשלב זה, כי סיכויי התביעה נוטים משכך לכיוון הבנק ולמצער הנני סבורה כי לא ניתן לקבוע שיש בסיכויי התביעה בכדי להטות את הכף לכיוונו של המבקש באופן הנדרש לשם קבלת צו מניעה זמני.

מאזן הנוחות;

22. מבלי לגרוע מקביעותי בדבר סיכויי התביעה וכהשלמה להן, הנני סבורה כי המבקש אף אינו עומד בתנאי השני לקבלת צו מניעה הנסב על נטייתו של מאזן הנוחות לכיוונו. ראשית אציין כי בחינת קיומו של התנאי הנוגע לשאלת מאזן הנוחות, היא בעיקרה מעשה של איזון אינטרסים ומטרתה לבחון האם הנזק שייגרם למבקש הסעד הזמני אם לא יינתן הסעד, גדול מן הנזק שייגרם לצד שכנגד (ראו: א. וינוגרד *צווי מניעה חלק כללי* בעמוד 148; *ע"א 342/83 ג' גלזמן נ' א' גלזמן, פ"ד לה (2) 645*; *רע"א 5095/93 ארבן בע"מ נ' א.ג.ר שותפות לבניין בע"מ, פ"ד מט (1) 730*; *ת"א (מחוזי חי) 11-03-1735 עוליגלי יזמים בע"מ נ' לב המפרץ בע"מ (30/3/11)*). בבחינת מאזן הנוחות כרוכה גם השאלה "אם ניתן לפצות את התובע בכסף מקום שלא יינתן לו הסעד הזמני, ומנגד – מהו הנזק שהסעד הזמני עלול לגרום לנתבע, אם תידחה התביעה" (ראו א' גורן *סדר דין אזרחי* בעמודים 507-508 והאסמכתאות שם; *זוסמן* בעמודים 579-580; *רע"א 2739/98 HABBUB BROS.CO נ' NIKE INTERNATIONAL פ"ד נד (1) 614*).

23. אשר למאזן הנוחות התחוויר במסגרת הדין כי בניגוד להצהרתו של המבקש ולפיה ככל שלא ינתן לו הסעד הזמני תגרם לו: "פגיעה אנושה מיידית בעסקו ובחופש העיסוק, אם ייסגרו החשבונות ותופסק פעילות בבנק" (סעיף 14 לתצהירו בתמיכה לבקשה לסעד זמני) – הרי שלמבקש חשבונות בבנקים נוספים, לא פחות מארבעה במספר – בבנק לאומי (ראו עדותו בעמוד 4 שורות 1-9), בבנק דיסקונט (ראו עדות המבקש בעמוד 4 שורות 24-27), בבנק מזרחי (ראו עדותו בעמוד 4 שורות 32-33) ובבנק הבינלאומי (ראו עדותו בעמוד 5 שורה 2). בכל הנוגע לצורך בחשבונות במספר בנקים, העיד המבקש בעמוד 5 שורות 4-6 כי: "על מנת לספק שירות מיטבי הוא צריך לקבל את הכספים באופן מידי. כך שאם יש

אדם שהוא בבנק הפועלים אני אתן לו מבנק הפועלים ואם מבנק לאומי אני אתן לו מבנק לאומי וזה הופך אותי ליותר אטרקטיבי" – קרי, ככל שישגר החשבון נשוא הדיון לא תגרם פגיעה אנושה בעסקו של המבקש, אלא לכאורה בפגיעה באטרקטיביות שלו, שכן, ככל שלא יוותר לו החשבון בבנק נשוא התביעה, העברת הכספים ללקוחות תהיה פחות נוחה. יתרה מכך, אין חולק כי הנזק למבקש – ככל שהוא קיים- הוא כספי בלבד ובזאת, אף מודה המבקש בסיכומיו. יתרה מכך, אציין כי בכל מקרה לא יגרם למבקש נזק בלתי הפיך שכן, ככל שהמבקש יזכה בתביעתו, ניתן יהיה לשוב ולפתוח את חשבון הבנק שנסגר.

אל מול אלו, בהינתן שהתנהלותו של המבקש יכול שיהיה בה בכדי לפגוע באפשרות הבנק לקיים את החובות המוטלות עליו בהתאם לחקיקה הנוגעת לאיסור הלבנת הון, באשר יש בה בכדי לאיין או למצער להגביל את יכולתו לניטור ובקרה נכונים ואפקטיביים של פעילות המבקש – הרי שהנזק האפשרי לבנק הוא גדול ובכללו, אפשרות שיוטלו על הבנק כמו גם על עובדיו סנקציות פליליות וכספיות בארץ ובעולם.

בנסיבות אלו, הנני קובעת ראשית כי המבקש לא הצביע על נזק רלוונטי ובלי הפיך אשר יגרם לו ככל שלא ינתן צו המניעה ויתרה מכך, לא הראה כי מאזן הנוחות נוטה לכיוון מתן צו המניעה – ההיפך, המאזן נוטה לכיוון הבנק. לאור זאת, הרי שהמבקש גם לא עומד בתנאי השני למתן צו מניעה.

שיקולי יושר;

24. זאת ועוד, הואיל וסעד של צו מניעה זמני הינו סעד מן היושר, הרי שרלוונטיים, במסגרת שיקולי בית המשפט, גם שיקולי יושר ובכלל זה תום לב וניקיון כפיים. לעניין זה, הנני סבורה כי המבקש לא הגיע לבית המשפט בידיים נקיות וזאת, במיוחד עת לא זו בלבד שלא הצהיר על קיומם של חשבונות פעילים נוספים אשר קיימים לו, אלא אף טען לנזק של פגיעה אנושה – אשר ברי כי אין בו ממש בהינתן קיומם של חשבונות פעילים נוספים.

יתרה מכך, פנייתו של המבקש לבית המשפט נעשתה בשיהוי. כך, בכל הנוגע לסוגיית השיהוי הרי שאין מחלוקת, כי על צד המבקש סעד זמני מוטלת החובה לשכנע את בית המשפט בדוחק נסיבות, שיש בו כדי להצדיק התערבות שיפוטית עוד בטרם בירור התביעה לגופה ובטרם נקבעו זכויות בעלי הדין ומשכך, כי התמהמהות בהגשת בקשה לסעד זמני יכולה לעמוד בסתירה לטענת המבקש, באשר לחיוניות הסעד ויכול שיהיה בה בכדי להקים חזקה ולפיה המבקש לא ראה את הסעד כדחוף ([Error! Hyperlink](#) [reference not valid.](#) חלמיש חברה ממשלתית עירונית לשיקום הדיור בת"א-יפו בע"מ

[נ' אשרז עיבוד נתונים בע"מ](#), פ"ד מז(1) 45, 50 מול ה-ז'; [רע"א 8113/00 שפר נ' תרבות לעם \(1995\) בע"מ](#), פ"ד נה(4) 433, 444-445; רע"א 920/05 חסין אש תעשיות בע"מ נ' קוניאל אנטוניו (ישראל) בע"מ (28.3.05), בסימן 3 להחלטה). אציין כי במסגרת הפסיקה אף נשמעה הגישה ולפיה גם מקום בו לא גרם השיהוי לנזק לצד הטוען הרי שיש בו בכדי להשתיק מבקש הסעד הזמני מלעתור לסעד כאמור וזאת, הואיל ויש בו משום ראייה להשלמת המבקש עם קיום המצב [ראו [רעא 8113/00 דפנה שפר נ' תרבות לעם \(1995\) בע"מ \(2001\)](#) , נה (4) 433; לדעה נוגדת ראו – [ת"א \(מחוזי מרכז\) 23635-05-10 סופר פארם \(ישראל\) בע"מ נ' מ.ק.ח מרכז קניות חיפה בע"מ \(20.07.2010\)](#)]. עיון בתכתובת אשר צורפה על ידי הבנק לתגובתו, מעלה כי הבנק מסר למבקש הודעה על סגירת חשבונו כבר ביום 3/1/19 ומאותו מועד אמנם התנהלה תכתובת בין הצדדים ואולם, במסגרתה שב הבנק ועמד על עמדתו ולפיה על המבקש לסגור את חשבונו. בנסיבות אלו, הגשת הבקשה לסעד זמני רק ביום 14/5/19 אף לוקה בשיהוי.

לאור האמור, הנני קובעת כי גם שיקולי היושר יש בהם בכדי להוסיף ולתמוך בקביעה ולפיה המבקש אינו זכאי לסעד הזמני.

סוף דבר;

25. לאור האמור והמפורט הנני דוחה בקשתו של המבקש למתן סעד המונע מהבנק ליישם הודעת סגירת חשבונו של המבקש עד לסיום ההליכים המשפטיים והנני קובעת כי הבנק רשאי לפעול בהתאם להודעתו כאמור.

26. המבקש יישא בהוצאות הבנק בגין הבקשה בסך 5,000 ₪ אשר ישולם בתוך 30 יום מהיום.

27. **נקבע דיון בהמרצת הפתיחה ביום 23/12/19 בשעה 9:00.**

28. המזכירות תדוור החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י' אלול תשע"ט, 10 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

לימור ביבי 54678313-/
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה